

Jordens arter tycks ha uppstått samtidigt och nyligen

En nylig (maj 2018) genetisk studie¹ visar att 90% av dagens djurliv, inklusive människan, tycks ha uppkommit samtidigt. Resultaten står i direkt konflikt med evolutionära förväntningar, men är helt i enlighet med Bibelns skapelseberättelse.

Forskarna visar också att arter är genetiskt isolerade från varandra. Det stämmer också det överens med Bibelns skapelseberättelse, enligt vilken Gud skapade jordens arter efter deras respektive "grundarter".

De evolutionstroende forskarnas egen hypotes om upprepade populationskrascher under miljontals år är ingenting som motiveras av de data som ligger till grund för studien. Den enda orsaken till den är att evolutionsteorin kräver sådana åldrar.

Genesis ifrågasätter varför man skulle grunda åldersberäkningarna på en obevisad hypotes om människans förmodade släktskapsförhållande med apor, när forskare inom området idag är djupt oeniga om detta, och när det dessutom finns tillgängliga data från direkta observationer.

Studien bevisar inte Bibelns skapelseberättelse, men dess resultat ger den ett starkt stöd. Annorlunda uttryckt – OM Bibelns skapelseberättelse är sann skulle DNA-jämförelser visa just det mönster de faktiskt gör.

Enligt evolutionsteorin har jordens levande organismer utvecklats långsamt och gradvis under flera miljarder år. Av nutidens arter är vissa (t ex isbjörnen) en relativt ung sådan, medan andra (t ex armfotingar) är snarlika dem man finner i fossil som anses vara en halv miljard år gamla.

Studien¹ som är en sammanställning av analysresultat av mitokondrie-DNA (se faktarutan) från 5 miljoner individer tillhörande 100 000 djurarter har väckt uppseende i forskarvärlden. Den visar att åtminstone 90% av jordens djurarter (människan inberäknad) tycks ha uppkommit i princip samtidigt för någonstans mellan "100 000 – 200 000 år" sedan, oavsett hur gamla arterna anses vara av andra skäl (t ex fossilfynd). Studien visar också att djurarterna tycks vara tydligt genetiskt åtskilda från varandra.

För att kunna uppskatta när arternas "urmödrar" levde behöver man veta den hastighet med vilken mutationerna sker i mitokondrierna. Det finns två sätt att uppskatta det. Det ena är att se efter hur många skillnader det i genomsnitt finns mellan schimpansers och människors DNA och dela antalet med den tid som man tror har gått sedan den förmodade gemensamma "urmodern" levde (5–7 miljoner år). Det andra sättet är att analysera och jämföra DNA hos döttrar i så många släktled som möjligt och räkna fram en mutationshastighet utifrån det man observerar. Forskare brukar föredra den första metoden.

Canis lupus. Vargen - ursprungsformen för dagens alla hundraser

FICKR

Det spelar stor roll vilken metod man väljer när man ska uppskatta mutationshastigheten. Modellen som grundar sig på hypotesen om vårt släktskap med schimpanserna leder till slutsatsen att arternas urmödrar levde för 100 000 – 200 000 år sedan. Om man i stället utgår från mutationshastigheter man direkt kan observera handlar det bara om 5 000 – 10 000 år.

SÅ HÄR RESONERAR SEKULÄRA FORSKARE

- Drastiska populationskrascher har drabbat jordens djurliv många gånger under jordens historia. Den senaste skedde för 100 000 – 200 000 år sedan.
- Det är bättre att uppskatta mutationshastigheten med hjälp av schimpans-DNA eftersom den metoden ger en ålder för mänskligheten som stämmer bättre med evolutionsteorin.
- För 100 000 – 200 000 år sedan skedde någon eller några förändringar i djurens livsmiljöer som ledde till att populationerna samtidigt slogs ut så att bara några få individer av varje art överlevde och kunde grunda nya populationer. Det är den händelsen som genetikerna ser spåren av idag. Den motsäger inte evolutionen.
- Att genetiken visar på tydliga genetiska gränser mellan arterna måste bero på någonting, men evolutionsteorin har ingen bra förklaring på det ännu.
- Studien bevisar inte att det funnits någon biblisk "Adam" eller "Eva", eller hennes motsvarighet bland djurarterna. Det kan ha funnits flera andra samtida med de individer som grundade dagens populationer, men deras släktskapslinjer till vår tid har brutits av olika skäl, så det handlar bara om "skenbara Evor".

SÅ HÄR RESONERAR BIBELTROENDE FORSKARE

- När Gud skapade jordens djurvärld gjorde Han det praktiskt taget samtidigt (under en vecka) för ungefär 6 000 år sedan enligt biblisk kronologi, även alla de arter som idag är utdöda och bara återfinns i form av fossil. Fossilerna bildades huvud-

sakligen under den globala översvämningen på Noas tid och som ägde rum i historisk tid. Om vi har tillgång till ett pålitligt genetiskt tidtagarur skulle vi därför förvänta oss att alla jordens arter har i stort sett samma, låga ålder. Forskarnas studie stöder Bibelns dokumentation.

- De olika grundarterna som Gud skapade, var redan från början separerade från varandra såväl fortplantnings- som utseendemässigt. DNA-analyser bekräftar nu dessa skillnader.
- Studien utesluter inte att urmödrarna skulle kunna vara skenbara, men det finns å andra sidan ingenting i studien som säger att det måste förhålla sig så. Det finns heller ingenting i studien som stöder tanken på en evolution.
- Upprepade serier av populationskrascher med få överlevande skulle leda till så stora förluster av genetiskt material att arterna skulle gå under i stället för "utvecklas".
- Eftersom idén om storskalig evolution (makroevolution) är en obevisad hypotes bör man välja observerade mutationshastigheter i stället för hypotetiska. De åldrar man då får fram stämmer också överens med Bibelns kronologi

LÄSTIPS: En utförligare artikel med referenser finns på Genesis webbplats här: <https://genesis.nu/i/artiklar/jordens-arter-tycks-ha-uppstatt-samtidigt-och-nyligen/> (kortare: <https://krymp.nu/1O9>)

NOT

1. http://www.pontecorboli.com/digital/he_archive_articles/he122018/1_Stockle_Thaler.pdf (eller kortare: <https://krymp.nu/1Nb>)

FAKTA

Mitokondrie-DNA som genetiskt tidtagarur. Det mesta av vårt DNA finns inuti våra celler, närmare bestämt i cellkärnan. Det gäller människan såväl som alla andra levande varelser. Men det finns också små "snuttar" DNA i de så kallade mitokondrier, cellernas små "kraftverk". Medan cellkärnans DNA hos en människa innehåller ungefär 3 miljarder par av "bokstäver" (bas-par) innehåller mitokondrierna bara ca 16 500. Det intressanta med mitokondriernas DNA (förkortas mtDNA) är att det ärvs från kvinna till kvinna (hona till hona) utan att blandas upp med pappornas (hanarnas) DNA. Det gör att det (nästan) förblir oförändrat från en generation kvinnor till nästa. Men det där lilla ordet "nästan" är viktigt i sammanhanget. Ibland sker det nämligen slumpmässiga förändringar i DNA, så kallade mutationer. Om förändringen är "neutral", d v s inte leder till någon allvarlig skadlig förändring av mitokondriernas proteiner, kommer förändringen att ärvas av kommande

generationer kvinnor. Därför finns det idag en variation i mtDNA bland kvinnor från olika världsdelar. Dessa så kallade "neutrala" mutationer i DNA kan användas för att åldersdatera en organism. Antalet sådana neutrala förändringar blir nämligen ett mått på hur lång tid det gått sedan populationen grundades – ju längre tid som förflutit, desto fler mutationer har hunnit uppträda. Om man vet hur ofta mutationer sker (mutationshastigheten), så kan man därigenom uppskatta för hur länge sedan den aktuella artens "urmoder" levde.

